

ρωμα φρέσκα βαγιόφυλλα καὶ τῆς μυροίνης τῆς ξεριζωμένης τῶν
βυθῶν σταλάζοντας ἰώδιο τὰ κλωνάρια

Τοῦφερναν Ἐνῶ κάτω ἀπ' τὰ πόδια του ἄκουγε στὴ μεγάλη
καταβόθρα νὰ καταποντίζονται πλῶρες μαύρων караβιῶν τ' ἀρ-
χαῖα καὶ καπνιομένα ξύλα ὅθε μὲ στυλωμένο μάτι ὀρθὲς ἀκόμη Θεομή-
τορες ἐπιτιμούσανε

Ἄναποδογουρισμένα στὶς χωματερὲς ἀλόγατα σωρὸς τὰ χτίσματα μι-
κρὰ μεγάλα θρουβαλιασμοὶ καὶ σκόνης ἄναμα μὲς στὸν ἀέρα

Πάντοτε μὲ μιὰ λέξη μὲς στὰ δόντια του ἄσπαστη κειτάμενος
Αὐτὸς

ὁ τελευταῖος Ἕλληνας!

1969

Ὀδυσσεὺς Ἐλύτης

στὴ βρυσόμανα τοῦ ταμπάκη εἶνα ἠρωὶ
κατογερακὶ ματῶγε φανταρο:
"τρὲς πηχὲς κακομοιρικό σου πρέπει γῆ
καὶ δὺ τὴ δερτὲς μακρινὴ καὶ ξενὴ"

Πάνος Θεοδορίδης